Ч. 123 (13.071). Львів, неділя 5. червня 1932. Opłata pocztowa opłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	14·00 „
Піврічно	26·00 „
Річно	48·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

ЛЬОЗАННА.

Дещо історії. — Америка дальше не резиґнує. — Французькі „поміркованi радикали". — Німці не будуть платити. — Ще одна мораторія.

Від часу, коли американський президент Гувер виступив з пропозицією однорічної мораторії воєнних довгів, минає швидко рік і на **1. липня знов актуальними мали би стати справи воєнних відшкодувань та міжнародніх довгів,** які розхитують до решти господарство Европи.

За цей рік змінилось чимало. Буревій кризи розгулявся на добре і рівночасно значно погіршилося матеріяльне положення всіх без виїмку держав.

Коли в листопаді м. р. німецький уряд попросив міжнародньої експертизи і комітет знавців оголосив 23. грудня м. р. відомий свій рапорт про важку фінансову ситуацію в Німеччині, стало всім очевидним, що **справа дальшої сплати відшкодувань безнадійна.** Занадто сміливий у початках, просто очайдушний клич гітлерівців „геть з репараціями" став загальним кличем усіх німців і в дещо лагіднішій формі, обґрунтований цифрами, ввійшов у текст офіційних німецьких заяв.

Ця радикальна розвязка „дразливої" проблеми, розвязка, яка вже не рахувалась з формальностями пляну Юнґа, з якими рахувались ще базилейські знавці, спричинила те, що намічена на січень ц. р. „репараційна конференція" не відбулася. Лютневим рішенням заінтересованих держав відложено її до 16. червня, в тій надії, що за такий довгий час зайдуть якісь зміни і найдеться вихід із ситуації.

Мабуть найбільше раховано на те, що нестримна лявіна кризи спричинить уступчивість Америки у питанню воєнних довгів, яких скреслення — це conditio sine qua non Франції для її згоди на скреслення чи редукцію воєнних відшкодувань.

Тимчасом що-правда зайшли зміни в Англії, Франції і Німеччині, але те, що найважніше, а саме становище Америки, — залишилось незмінене. Вона заедно домагається сплати воєнних довгів, хоч допускає можливість нової мораторії.

Зміни настроїв в Англії у звязку з господарським положенням і щораз ближчою імперіяльною конференцією в Оттаві — не могли нічого сутнього внести в справу відшкодувань. Хіба те, що Англія починає взагалі холонути для справ Европи, концентруючи майже всю свою увагу біля виглядів і вислідів згаданої всебритійської конференції. Зате великі надії звязано в останьому часі з урядовими перемінами у Франції. Побіда радикалів, Еріо замість Тардіє, — здавалась доброю ворожбою для успіхів Льозанни. З великим напруженням слідкував світ за кожним виявом настроїв лівих французьких побідників, аналізуючи кожну їхню заяву та дошукуючись програми майбутнього французького уряду. А ця програма була якийсь час загадкою, яку можна хіба так розвязати, як це дотепно зробив „L'Homme libre", пишучи, що французький уряд буде „помірковано радикальний і одночасно радикально поміркований".

Врешті заговорив сам Еріо і всі ілюзії розвіялись. Заговорив твердо, без сентименту. Так, як не добачує він можливостей редукції військового стану в сучасний мент, так само і не добачує можливостей скреслити відшкодування коштом широких мас французьких податкових платників. **„Можна говорити про редукцію відшкодувань, але тільки під умовиною одночасної редукції довгів".** І тому слушно після того заявив соціялістичний „Популер", що в царині закордонної політики Еріо і Пенлеве є „такі самі націоналісти як Тардіє і Пуанкаре"...

Еріо може в найкращій вірі заповідати будову „святині нової доби", як це робив на передвиборчих мітінгах, але разом з тим він стримує свій пацифістичний розгін. Він пояснює цю тактику так: „Коли приглядатись — мовляв — сучасним відносинам у Німеччині, то не важко добачити, які небезпеки грозять із французької політики, коли вона зробить крок забогато чи крок замало". І справді: — Еріо поміркований, дуже поміркований у своєму радикалізмі.

А цього французького радикалізму конче треба би німцям, які самі теж радикальні. **Вони заявляють твердо, що не заплатять більше ні одного феніга,** а гітлерівський проф. Бюлер доказує на сторінках **„Дойче Альґ. Цайтунґ"**, що французи дістали відшкодувань уже більше як подвійно, бо вже 25—30 міліярдів марок, замість тринацять.

Серед таких настроїв у партнерів „зеленого столика" зближається конференція в Льозанні. Знову зударяться дві тези, знову стрінуться два противники: німці в товаристві італійців, які одинокі беззастережно відстоюють скреслення воєнних трибутів і французи з непевним, бо опанованим тенденціями „невтральности", анґлійським секундантом. Пертінакс, полемізуючи з „Таймсом" за його сміливі думки про рівноправність німців, перестерігає англійських делегатів на льозанську конференцію перед „екстратурами". Бо не штука — мовляв — „навпів зрілі пляни і навпів зрілі думки кидати при дебаті і відхрещуватись одночасно від відповідальности за майбутні наслідки..."

Покищо між Францією і Англією дійшло до порозуміння, в якому устійнено програму конференції і тимчасову розвязку питання відшкодувань і довгів. **Розвязка ця: нова мораторія.** Та хто знає, чи в процесі дебат англійці не кинуть „еретичних" думок. Ось уже — чуємо — хотять вони пропонувати, щоби знести формальні вплати до Банку М. В. у Базилеї, які зберігається досі ради престіжу пляну Юнґа.

Брінінґ, ще як канцлер сказав недавно співробітникові „Матен-а", що невдача Льозанни спричинить світову катастрофу. **І справді, чи світ витримає ще одну мораторію?**

На всі сумніви швидко дасть відповідь сама конференція.

В. Н—вич.

Найбільша сензація Канади.

МІЛІОН ДОЛЯРІВ НА КОРУПЦІЮ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ!

Лист з Канади.

Оттава, у травні 1932.

Канада має вже від року сензацію цілком своєрідного характеру. Це величезна корупційна афера, довкола якої іде боротьба двох політичних партій. Ще докладніше: консервативний уряд п. Беннета, який вже другий рік сидить при кермі влади, завзято зводить політичні розрахунки зі своїми суперниками — лібералами, а як притоку до цього ужив він голосної справи Боарноа (**Beauharnois**), стараючись зробити з неї канадійську Панаму.

Боарноа — це великанське водно-електричне підприємство, заініціоване кілька літ тому ґеніяльним канадійським інженіром Робертом Свізей, яке після викінчення має витворювати електричну енергію 500.000 кінських сил з тим, що максимальна його продукція буде могти в потребі бути доведена до 2,000.000 кінських сил. Назву свою взяло те підприємство від малої місцевости в провінції Квебеку, положеної на захід від міста Монтреалу над могутньою рікою св. Лаврентія. Для сконцентрування відповідної скількости води треба було побудувати там окремий канал з загатою, а що ріка св. Лаврентія є сплавною а знову всі питання, звязані з навіґацією, підлягають федеральному правительству в Оттаві, підприємці — крім провінціональної концесії на будову електричної станції, — мусіли ще добути федеральний дозвіл на відведення води з головного річища ріки.

Такий дозвіл вони одержали від попереднього (ліберального) уряду ще в 1929 році і ще тоді почалися роботи над реалізацією цілого проекту. Ті роботи мали потревати до осени 1932 року й коштувати приблизно 70 міліонів долярів. А щоби забезпечити собі збут електричної енергії, інжинір Свізей поїхав тогож року до міста Торонто, столиці сусідньої провінції Онтеріо, і там заключив з онтерійським провінціональним урядом умову, силою якої Онтеріо мало впродовж найближчих 40 років діставати з Боарноа електр. енергію на 250.000 кінських сил.

Усе виглядало прегарно, місцевість Боарноа в яскравім контрасті до загального застою перемінилася наче за доторком чарівної палочки в оазу гарячкової діяльности, де тисячі робітників днем і нічю поралися коло здвигнення найбільшої у світі піраміди модерного індустріялізму. І все було би гаразд, якби не домініяльні вибори, які осінню 1930 року поставили при державній кермі консервативну партію Канади. Зараз після приходу консерватистів до влади, зачали кружляти чутки, що справа Боарноа мусить бути основно перевірена тому що, мовляв, при добуванню федерального дозволу на будову водного каналу відіграла ролю політична корупція.

Весною 1931 року ті поголоски прибрали конкретну форму. На домагання Роберта Гардинера, крикливого вожда групи албертійських Обєднаних Фармерів (Юнайтед Фармерс оф Алберта), що містить у своїх рядах найріжнородніші елементи від правовірних консерватистів аж до прихильників III. Інтернаціоналу, уряд п. Беннета почав парляментарне слідство, яке ствердило, що консервативна партія провінції Онтеріо одержала в 1929 році від Свізея 125.000 долярів на свої потреби, а ліберали з нагоди домініяльних виборів у 1930 році суму 700 тисяч долярів.

Грошеві „дарунки" для політичних партій є в Канаді здавна нормальним явищем і великі промислові та інші підприємства звичайно в той спосіб забезпечують собі будучність, що напередодні кожних виборів обом великим партіям, себто лібералам і консерватистам, жертвують на виборчу кампанію рівні суми гроша. Тоді їм уже нічого боятися, котра партія переможе другу при виборчій урні! Супроти такої, часом і звичаєм усвяченої „традиції", відкриття парляментарної комісії, що ліберали одержали від Свізея 700 тисяч дол. на вибори, не було ніякою ревеляцією про політичну корупцію, тимбільше, що та сума була передана партійній управі більше як у рік **після** отримання домініяльного дозволу на будову каналу Боарноа. Замір скомпромітувати лише лібералів показався теж обосічним, бо слідство виявило, що й онтерійські консерватисти не погордили фінансовими „пособіями" з того самого джерела. В додатку рознеслася поголоска, що особистий приятель премієра Беннета, д-р Ферґусон, який у 1929 році в характері премієра Онтеріо підписав був зі Свізеем 40-літній контракт на доставу електричної енергії з Боарноа, теж одержав за ту „чемність" скромний „дарунок" у сумі 200.000 долярів!

Однак канадійський премієр п. Беннет, незражений першою невдачею, накреслив уже другу дію тої політичної трагікомедії. Парляментарне слідство ствердило між іншим, що деякі ліберальні сенатори цікавилися ближче справою Боарноа, а один з них, д-р Мекдуґалд був навіть членом дирекції того підприємства. Навязуючи до того премієр Беннет наказав тої

зими нове сенатське слідство, свого колишнього суперника і б. премієра Канади, Артура Мієна, назначив предсідником сенату й доручив йому переведення тої справи. Нове слідство не дало кращих результатів, як перше, а притиснений до муру один із сенаторів, Гейдон, заявив отверто комісії, що Свізей говорив йому виразно про 200-тисячного хабаря для б. премієра провінції Онтеріо, д-ра Фергусона. Кінець кінців один з обвинувачених сенаторів, згаданий д-р Мекдугалд, зрезиґнував зі свого становища, а д-р Фергусон, який у міжчасі став високим комісарем Канади в Льондоні, приїхав особисто до Оттави, щоби заперечити твердження сенатора Гейдона.

Саме, коли пишемо ці рядки, окрема королівська комісія, назначена онтерійським урядом, провірює ще раз питання дарунку в сумі 125 тисяч долярів, врученого ще в 1929 році консервативній партії тої провінції, при чому щодня виходять на яв ріжні цікаві подробиці. Як кажуть, покликання до життя федеральним урядом нової королівської комісії для засадничого провірення справи політичних фондів, є вище питанням часу.

Тимчасом само підприємство Боарноа опинилося в дуже скрутнім фінансовім положенні, бо первісні фонди, добуті шляхом випуску бондів на суму 30 міліонів долярів, вже вичерпані, а нових грошей ніхто не хоче давати з огляду на непевність ситуації. Найкращою ілюстрацією може послужити факт, що акції Боарноа, які до часу першого слідства були нотовані на біржах по 15 і більше долярів, упали опісля нижче доляра за штуку. В додатку, коли будівельні роботи не будуть викінчені в короткім часі й Боарноа не буде всилі ще цієї осени постачати електричну енерґію для провінції Онтеріо, вище згаданий 40-літній контракт, заключений з тією провінцією, стане безвартісним клаптиком паперу.

Але що значать такі дрібниці, коли трапляється добра нагода розрахуватися основно з особистими й політичними противниками? Без-

умовно, що з погляду етики прилюдного життя доброю річчю було здемаскувати „традиційну“ корупцію політичних партій. Але фактом є теж, що на ділі найбільше врадувана друга електрична компанія в Монтреалі, яка від самого початку добачувала в Боарноа дуже ґрізного конкурента!

Тому не є виключене, що справа Боарноа, пущена в рух теперішним консервативним урядом в Оттаві, в дальшому наслідку звернеться проти того самого уряду та спричинить його упадок при найближчих виборах.

Іван Королевич.

З польської преси.

„З міркувань над українською проблємою в Польщі“.

I.

Женевські науки. — Нісенітниці теорії Дмовського. — „Льояльність і права“. — Адміністрація і бюрократія.

У варшавському двотижневику „Пшелом“, єдиному — може ще поруч із виленською пресою — санаційному часописі, який дозволяє собі тут і там на слово критики істнуючих у післятравневій Польщі відносин, появилося кілька статтей на українські теми, яких автор скритий під псевдонімом „Константи Єзьораньскі“. Ті статті треба безумовно зарахувати до тої катеґорії, яка визначується двома цінностями: 1) поважним підходом до української проблеми і 2) справжнім обєктивним студіюванням українських справ, не засліпленим польським націоналістичним шовінізмом. Тут і там відчуваємо, що автор ще не має ясно сформулованого погляду на таку чи іншу ділянку національної політики. Тут і там бачимо непорозуміння, що випливає з незнання подробиць українського життя. А проте безперечно статті п. Єзьоранського виростають понад пересічний рівень польських статтей на українські теми, рівень, відомий або з трафаретних, здебільша анахронічних банальних фраз (ендецькі публіцисти і т. зв. українофіли від свята) або теоретизуванням на Марсі. Річ ясна, що К. Єзьоранський — так само як пп. Туґут, Борковський, Бохенський чи Пйотровський — це польський патріот і на українську проблему глядить кріз призму польського державного інтересу, — цей момент завжди треба мати на увазі при читанні таких статтей.

Так ось у трьох числах „Пшелому“ за березень і квітень ц. р. маємо статті К. Єзьоранського під спільним наголовком „З міркувань над українською проблємою у Польщі“. Навязує автор ще до „пацифікаційного“ українсько-польського процесу перед Ліґою Націй та звертає відразу увагу, що „казати про побіду Польщі, як про тріюмф над ґрупою її власних громадян, взагалі не личить, тим більше, що і під цим оглядом є такі точки резолюцій Ради Ліґи Націй, які спонукують — щонайменше — призадуматися“. Автор пятнує поверхове становище польської щоденної преси, яка нпр. затаювала справжнє зацікавлення закордону українською проблемою на тлі тих скарг.

Не кажучи про німців, які — згідно з заложеннями своєї політики супроти Польщі на українську проблему — особливо на терені Червенської Землі — глядять виключно під кутом диверсії, інтриґи і протипольської злости, цілий ряд інших держав (між ними Анґлія) недвозначно висловив свою симпатію для українців. Не можна при цьому сумніватися, що в тих симпатіях зовсім маленьку ролю відіграли випадки з вересня 1930 року; радше навпаки — треба догадуватися, що саме повязання їх з тими випадками мусіло гальмувати рішучість виступу тих держав, з виїмком Німеччини, яка в ділянці меншинєвих справ має свої спеціяльні виразні цілі на увазі. Тому справа українських скарг у Ліґ[і] Націй була для тих держав лише претекстом для зазначення свого позитивного становища до українського питання як міжнародньої проблеми, чи теж посередньо неґативного відношення до совітської імперії“. (Жаль, що автор у своїй сміливості не пішов ще на один крок дальше і не додав, що це була теж нагода для вияву неґативного відношення до системи польської національної політики. — *Пр. Ред.*).

Цьому фактові автор придає тим більше значіння, що бачить величезний зріст ваги української проблеми в Рад. Союзі. При цій нагоді різко виступає проти „смалених дубів“ Романа Дмовського, які він виписує „на підставі відо-

мостей, свого побуту в Росії... ще перед війною“ та кепкує собі з порад Дмовського, щоби Польща втікала перед українською небезпекою під опікунчі крила Росії“. Все воно, мовляв, не змінить факту, „що українська проблема в Польщі вяжеться з загально українською проблемою, проблемою першорядного політичного значіння“.

Якщо додамо до цього низку даних, що торкаються числа українців у Польщі (около 5 міліонів) (трошки замало! — *Прим. Ред.*), ступня національної свідомости (пересічно високої), розвитку українських позицій та суспільних, культурних і господарських організацій (кооперація, позашкільна освіта, література, шкільництво) — то лише для повного політичного іґноранта або збожеволілого шовініста може бути річю неясною, що на нашому південному сході, особливо на терені Червенської Землі, польська політика мусить розвязати проблему, яка через сплет найріжніших чинників може вирішити — подібно, як нпр. справа приналежности Поморя до Польщі — не лише про становище Польщі серед інших держав, але й про її бути — не бути.

Відкидаючи згори всякі теорії про винародовлення українців (автор впевняє, що в цьому пункті вся польська опінія є одностайна — з чим ми не погоджуємося, знаючи чимало таких польських діячів і теоретиків-утопістів), автор висуває два заложення для своїх міркувань: 1) ненарушність польського державно-територіяльного стану посідання і 2) признання аспірацій

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 5. ЧЕРВНЯ 1932.

АНДРІЙ ЧАЙКОВСЬКИЙ.

ПО ШЛЯХОТСЬКОМУ.

(Оповідання.)

Пішла Рухля насамперед до Петрового Яся:

—Добрий день, пане Яне...

— А чого вам так рано від мене треба?

— Я прийшла вам сказати, щоб післали парубка направити ваш стіжок на Охабі, бо вам сіно геть замокне...

— Чому має замокнути? Це сіно має стояти там аж до зими, а тоді я його заберу...

— Я вині там була, шукаючи за моїми пропавшими гуськи і там повно сіна при копиці а наверху діра...

Шляхтича аж підкинуло, коли таке почув. Закликав парубка і подався на Охаб. За ними потьопала Рухля.

Там застали так, як говорила Рухля і парубок повитягав із стіжка всі три гуси...

— А то шельма — каже Петрів Ясьо — таку мені школу зробив, але я того не подарую... То нічліжани зробили... Ну, ну попамятають вони мене!

Петрів Ясьо узявся зараз з парубком направляти стіжок, а опісля пішов до префекта з жалобою. Префект прикликав асесорів. Тепер усім стало ясно, де ділися через усю осінь кури та качки та гуси... Стільки ті шельми домашньої птиці понівечили...

Коли порозходилися, префект розпочав слідство. У першу чергу прикликав свого наймитка Миколу і замкнувся з ним в хаті...

— Ти тої ночі ходив з кіньми за ріку?

— Я.

— Хто з вас драбутів їздив тієї ночі красти гусей у Шльомчихи?

Микола мовчить, похнюпивши очі в землю. Префект бере здорову палицю в руку і суне Миколі під ніс:

— Понюхай, чим вона пахне, і кажи правду!

Микола бачить, що префект не жартує.

— Я скажу правду...

І виговорив усе, що знав. Зібралася шайка нічліжан... Він назвав всіх по імені. Сама шляхта, не було між ними ніодного парубка з рустикальної громади... Крали в селі, але лиш в шляхотськім Закутті — кури та качки та гуси, возили за ріку, варили, пекли та їли. Горщі та миски ховали у видовбану під берегом печеру... Він сам був лише за кухаря і що йому приносили, те й варив, але не ходив за курми ніколи...

Префект пішов з поліцаєм за ріку і так усе знайшов, як виговорив Микола.

Тепер була вже притока братись за діло.

Поліцай поскликав усіх винуватців до префекта:

— Погано з вами хлопці — каже префект. — На вас виявилося таке, що зовсім не личить шляхотським синам. Ви не то, що злодії і курохвати, але й рабівники по ночі чужі хати розбиваєте... Ми вже все знаємо і зараз піде письмо до Луки по шандарів, а вам голубята дорога до Самбора під млин, бо то вже кримінальська справа та піде під цісарський паліґраф.

Хлопці страшно налякалися. Їм й на думку не приходило, щоб за якусь там курку, чи жидівську гуску аж у кримінал[і] треба сидіти.

Префект помітив зараз, яке враження зробила його промова.

— А може хочете, щоб справу полагодити громадським, шляхотським судом, щоб шляхотському іменню не було встиду на цілу Самбірщину. Але я сам того зробити не можу, хіба за згодою ваших татів та опікунів... Махай один з другим до дому і приклич сюди тата...

Хлопці розбіглися. Вони знали, який вийде той шляхетський суд. Буде трохи боліти, але все воно не те, що сидіти під млином у кримінал[і].

А батьки не знали, чого їх префект кличе і чимало здивувалися, побачивши себе в такій громаді.

Префект розповів у чому діло, тай що мусить післати по шандарів, бо уряд такого покривати не сміє... Ну, не сміє, тай годі. Опісля він як префект мав би діло в бешірку, що й в чистій воді не вмився би.

Батьки оторопіли, кожний поглянув вовком на свого синаша і погрозив йому кулаком. То такий сором, що дід та прадід в могилі горі спиною обернеться...

— Пане префекце, — каже один — пощо з того такий великий галас піднимати, шандарів кликати, та всій шляхті встид робити? Краще так буде, що ми, батьки, школу поповнимо, а старшина громадська най присудить тих ледарів добре випарити — буде вовк ситий і коза ціла.

— Так буде найліпше, кажуть всі гуртом.

— Не можу, пане браце — опісля хтось може пожалуватися на мене, що я не до свого вмішався і буде мені з того біда. Але батьки таки наступали і нарешті префект згодився розсудити справу громадським, шляхотським судом за згодою батьків нелітніх винуватців.

(Продовження буде)

—o—

українського народу до державної самостійности, „які можуть бути здійснені виключно в оперттю на Польщу та в боротьбі з Росією".

Все це — наче вступні уваги. Приступаючи до конкретних питань внутрішньої національної політики, автор передовсім є проти якихнебудь формальних пактів і „угод" так із засадничих як і практичних мотивів. Відкидає теж столипінську тезу „спершу упокоєння, а пот'м реформ", тезу, яка в перекладі на сучасну політичну мову звучить: за льояльність — права".

Державна влада мусить карати нельояльних громадян, мусить бути бодай звернена проти нельояльних громадян-одиниць, зате мусить поводитись раціонально супроти своїх громадян-груп, незалежно від того, чи їх окремі члени є льояльні чи ні. Бо не треба забувати, що нераціональна політика, особливо в ділянках суспільно-національних, викликує нельояльність, і навпаки — нельояльність підсилює нераціональність політики.

Як бачимо — у повищому уступі маємо замаскований, але цілком виразний осуд „пацифікації" а також подібну по суті думку, що відома теза Борковського „льояльним не може бути той, хто є невдоволений.."

Національна політика — на думку автора — обняте майже всі ділянки суспільно-політичного життя, отже справи адміністраційні, господарські і культурні.

Щодо справ адміністраційних, то автор, відкидаючи засаду ендеків, що польська держава є єдиною власністю польського народу, та прихилюючись до віби то санаційної думки, що Польща має бути понадвціональною організацією, обвинувачує польський адміністраційний і бюрократичний апарат, що він завжди ще кермується у своїй політиці й урядуванню національно-польськими чуттєвими імпульсами. „Адміністрація, боронючи безпеки всіх громадян, ніколи не повинна ґенералізувати своїх виступів і надавати їм характеру репресій проти українського населення, як такого" — ось новий натяк на „пацифікацію"! Тимчасом, мовляв, польська державна адміністрація не розуміє своєї ролі що-найвище посередника в національних спорах а не стороннічого союзника одної сторони, а польське громадянство глядить на весь державний апарат, як на знаряддя у міжнаціональній боротьбі..

Оце зміст першої обширної статті п. Єзьоранського на повищу тему.

Замирення в Шангаю.

ТОКІО, 3. VI. ПАТ. Голова ради міністрів і міністр заграничних справ адмірал Сайто виголосив підчас відкриття сесії японського парляменту експозе в справі заграничної політики Японії. Міністр ствердив, що від часу підписання порозуміння між Китаєм і Японією в справі припинення военної акції поворот нормальних відносин у Шангаю посунувся значно вперед.

Наглий суд у Кремянці.

Виїздна сесія рівенського окружного суду в Кремянці дала три нових присудів смерти через звішення: на П. Ковальса, Ант. Руденка й Тад. Криворука за вбивство Фил. Мацюка, мешканця с. Підгаєць. Президент кару смерти замінив на досмертну вязницю.

Заворушення в Німеччині.

В Берліні прийшло 2 ц. м. до крівавих боїв між комуністами і гітлерівцями, з яких пять потерпіли тяжкі рани. В Емдені кількох комуністів напало на поліцію, засипуючи її камінням. Поліція дала сальву, наслідком чого один робітник упав трупом.

По головних вулицях Бресляву перетягали 3 ц. м. гітлерівські боївки, нападаючи на прохожих подібних до жидів. У кількох місцях прийшло до кріваві сутички з поліцією. Гітлерівці напали на вулиці на студентку жидівської народности й побили її до безтями. З околиць Бресляву приходять нові штурмові відділи в одностроях.

В справі державних рент інвалідів української армії.

Як уже в пресі писалося, польський сойм приняв дня 17. березня ц. р. новий інвалідський закон, що признав ренту тяжко пошкодованим Інвалідам Української Армії з тим, що в цій справі має появитися виконавчий розпорядок про спосіб зареєстрування й орентування інвалідів.

Покищо цей розпорядок ще не вийшов і тому не можна передбачити, хто буде переводити реєстрацію, хоч закон зазначує, що ренту буде виплачувати державний скарб від місяця жовтня ц. р. *Тому звертаємо увагу всіх інтересованих, щоби покищо не витрачували грошей на жадні „Інвалідські Звйонзк-и" або адвокатів, бо ще не відомо, хто буде реєстрацією займатися.*

Пригадуємо, що по думці згаданого закону рента буде належатися інвалідам УГА, яких утрата працездатности виносить найменше 45 прц., не мають інших засобів до життя, викажуться льояльністю для держави й були ранені в часі від 1. XI. 1918 до 1. XI. 1919 р. Про забезпечення наших вдів і сиріт закон не згадує.

Коли вже появиться виконавчий розпорядок про реєстрацію інвалідів УГА, повідомимо про це загал українських інвалідів у пресі, а крім того листовно повідомимо інвалідів, у нас зареєстрованих, де, як і коли мають зголошуватися.

УКТОДІ *Львів, Руська 3./II.*

Збирають гроші на війну з більшовиками.

В Америці появилася відозва царського генерала Дітріхса із зазивом до росіян в Америці, щоби збирали пожертви для „білої армії", яка готовиться в Манджурії до війни проти більшовицької влади.

Жертви слід висилати до ґенерала Дітріхса в Шангаю, в Китаю, де чужодержавні оселі, між ними французька і японська, дають захист „білим" росіянам.

У відозві виразно говориться, що гроші призначені на кулемети, кріси і кулі проти більшовицької влади.

Радянський неурядовий представник Борис Сквірський у Вашингтоні ходив з того приводу скаржитись до заступника державного секретаря Келлі. Однак Келлі не міг йому нічого обіцяти, бо Америка не признала Радянщини і не може інтересуватися тим, чи хто хоче її повалити або ні.

Збройні приготування німецьких соціялістів.

БЕРЛІН, 3. VI. ПАТ. „Райніш Вестф. Цтг." повідомляє, що на день 3 липня соціялістична партія наказала мобілізацію штурмових відділів на терені рурського басейну. Поліція сконфіскувала документи, які доказують, що ґрупи і штафети т. зв. союзу активної боротьби проти фашистів дістали наказ виступити цього дня в повній зброї, особливо в місцевостях басейну. На день 4. липня були приготовані тайні наради поодиноких ґруп, щоб уложити програму майбутньої акції.

Присилайте жертви на будову нагробника Іванові Франкові, який уже будується. - Гроші слати до „Центробанку" на конто ч. 9003.

Ревізії й арештування в Тернополі.

Органи політичної поліції в Тернополі перевели в останніх днях основні ревізії в забудуваннях фабрики паперців і туток „Будучність" в Тернополі та в льокалі спортового товариства „Поділля" в забудуваннях тернопільської філії „Просвіти". Нічого підозрілого не заквестіоновано. У фабриці відомих паперців „Калина" зроблено крім цього у всіх зпоміж присутніх особисту ревізію. Ревідовано не тільки робітниці і технічний персонал, але і членів дирекції проф. Іларія Бриковича і дир. Левя і при цій ревізії нічого не заквестіовано.

Рівночасно того самого дня (31. травня ц. р.) придержано на стації в Тернополі при висіданні з вечірнього копичинецького потягу канд. адвокатури Василя Бачинського і забрано у нього всі папери і записки. Поліція веліла йому явитися у слідчому уряді в Тернополі в середу 1. червня ц. р. в год. 11. рано. Коли в назначеній годині явився там Вас. Бачинський, його негайно переслухано і приарештовано під замітом злочину державної зради з § 58. кар. закону.

Того самого дня (1. червня ц. р.) вечером приарештовано з доручення політичної поліції слідчого уряду п. Бланку Баранову, жінку посла д-ра Ст. Барана. Закидують їй звязки з Міжнародньою Жіночою Лігою Мира і Свободи. П-ні Баранова день перед тим вернула зі Львова і на доручення політичної поліції в Тернополі, безпосередньо після її арештування переведено домашню ревізію у її рідні у Львові, де вона мешкала в часі свого побуту у Львові. І тут нічого не заквестіовано.

Арештовані находяться покищо (2. червня ц. р.) на поліції.

До П.Т. ВЛАСНИКІВ І УПРАВИТЕЛІВ БУДИНКІВ,

що мають бути примусово обезпечені від вогню.

Воєвідський Інспекторат Загального Заведення Взаїмних Обезпечень у Львові звертає увагу, що речинець платности 1-ої рати належности за примусове обезпечення будинків від вогню в 1932 р. вже минув, а за кожний місяць проволоки, рахуючи від 1. травня п. р. будуть доразовані відсотки. Незалежно від цього пороблені будуть екзекуції залеглих складок, які спричинять дальші значні кошти.

Проте вводить П. Т. заінтересовані негайно вирівняти обезпеченеві складки на провінції в громадських урядах і магістратах, а у Львові у Воєвідськім Інспектораті З. З. В. О. вул: Мохнацького 14, щоби не спричинювати собі непотрібно екзекуційних видатків.

ЗАГАЛЬНЕ ЗАВЕДЕННЯ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
Воєвідський Інспектор у Львові.

Виставка сучасної української ґрафіки.

Ця виставка влаштована Асоціяцією Українських Незалежних Мистців, якої святочне відчинення відбудеться 5-го червня в год. 12-ій у салях Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка, здивує загал нашого громадянства й чужинців своїм багацтвом. Вона матиме понад 1000 експонатів. Зразки оригінальної графіки наших мистців досі мало у нас відомі і загал не має для них великого зрозуміння; вони розсіяні серед невеличкого гуртка аматорів, здебільша знайомих цих мистців або ждуть досі на принагідних покупців у теці авторів.

Вперше на цій виставці будуть показані оригінальні твори ґеніяльного Ю. Нарбута, в значній кількости, а це для Львова і Галичини дуже важна культурна подія. Взагалі виставка культурно уряджена, в спеціяльно приміщених і відновлених для тої цілі салях. Гарно виданий і дешевий катальоґ дасть змогу легко орієнтуватись в показній кількості експонатів.

Державні папери України: гроші, почтові, консульські, судові та митні марки, актові та векслеві папери, свідоцтва, бандеролі, карти до гри — все це зразки мистецтва взагалі, досі майже в нас небачені. Окладинки книжок та внутрішня їх прикраса рідко коли звертають увагу читача, який уважає їх тільки додатком до тексту книжки, і ще рідше залишаються читачеві в памяті з іменем мистця, що їх виконав. Та скільки книжок залишиться як поява саме завдяки артистові, що їх прикрашував!

Пятий відділ на виставці ґрафіки займатиме екслібріс. Саме минулого тижня вийшов збірник „Екслібрісу" виданий А. Н. У. М. у обмеженій скількості примірників, недоступний своєю високою ціною для ширшого загалу. Відвідувачі виставки матимуть нагоду познайомитись із творами, поміщеними в цьому розкішному виданні.

На виставці будуть праці таких мистців: Андрієнко, Алексіїв, Агніт, Арндт, Бутович, Баранів, Бойчук, Богомазів, Білопільський, Болотов, Бляик, Васильківський, Вербицький, Влизька, Вовк, Глущенко, Грищенко, Гладкий, Гамбурґер, Герасимів, Глухів, Гординський, Ґец, Дайц, Дейнека, Дін, Зарицька, Зубар, Золотов, Зайончковська, Жлаха, Жалко-Титаренко, Журавицький, Єніна, Єрмоленко, Єрмілов, Іванець, Ковжун, Кульчицька, Костенко, Крижанівський, Красовський, Касперович, Кремінський, Касіян, Каганер, Кеша, Каплан, Кінарський, Козловський, Коротков, Котляреська, Кричевський, Кривінська, Крюков, Кульбаба, Леде, Лозовський, Лісовський, Льготак, Левицький Я., Левицька С., Мозалевський, Музика, Мошалов, Мартинюк, Маренков, Москалева, Мей, Наліпинська-Бойчук, Нарбут, Нерубенко, Обаль, Осіньчук, Обозненко, Овсянників, Омельченко, Палалка, Приходько, Перешкольник, Петрицький, Пустовійт, Павлович, Плещинський, Пожарський, Проскуряков, Рубісова, Романовський, Розов, Румянцев, Рачів, Розанова, Рубан, Сахновська, Седляр, Семененко, Сальпіков, Середа, Судомора, Сулопін, Соболь, Січинський, Страхов-Стеценко, Самокиша, Світличний, Тітов, Усачов, Худяк, Хижинський, Холодний, Хотінок, Федюк, Цапок, Цимбал, Шкурдода, Шаповалов, Шавикін, Фрідкін, Федюк, Янчук та Ясін.

Як бачимо: збір чималий!

ОСТАННІ ВІСТИ

РАЙХСТАҐ РОЗВЯЗАНИЙ.

БЕРЛІН, 3. VI. ПАТ. Кабінет ухвалив предложити Гінденбурґові внесення на негайне розвязання райхстаґу. Декрет про розвязання райхстаґу оголосять завтра рівночасно з програмовою заявою фон Папена. Ближчих подробиць про розписання нових виборів досі не устійнили. Сподіються, що нові вибори розпишуть у другій половині липня.

ЕРІО ТВОРИТЬ КАБІНЕТ.

ПАРИЖ, 3. VI. ПАТ. Президент республики Лебрен поручив Еріотові місію створити кабінет. Еріо місію прийняв. Кабінет матиме радикальну закраску. Еріо крім функцій премієра візьме для себе теж теку м-ства закордонних справ. Поль Бонкур одержить теку військових справ. Пенлеве буде держ. підсекретарем для справ нац. оборони.

ФРАНЦУСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ СОЮЗ ПРОТИ СРСР.

ПАРИЖ, 3. VI. ПАТ. „Ле Популер" повідомляє, що до Парижа приїхали німецькі політики Арн. Рехберг, кап. Ергард і Арт. Маравн як емісарі нового уряду. Мають навязати переговори в справі фр.-нім. союзу проти СРСР.

ГЕН. СОСНКОВСЬКИЙ ПРЕМІЄРОМ?

Варшавські часописи повідомляють, нібито марш. Пілсудський сказав, що кінець політ. кризі зробить цим, що покличе до влади уряд під проводом ген. Сосньковського.

Ген. Сосньковський мав би створити уряд, до якого ввійшлиб діячі, неанґажовані в справі Берестя. Ген. Сосньковський мав би теж довести до порозуміння з ген. Сікорським.

ЗА ЛЕТЮЧКИ.

Львівський суд присяглих розглядав справу 4 молодих українців, обвинувачених у поширюванні летючок УВО в церквах Преображенській та Юра. На основі вердикту присяглих трибунал засудив: Гірного та Сабару по 6 місяців вязниці, Мороза на 5 місяців вязниці, а Шуста увільнили від вини та кари. Боронили адв. д-р Старосольський, д-р Марітчак і ем. р. Морозовський.

ПОЛІТ. ПРОЦЕС У ЗОЛОЧЕВІ.

X Перед окр. судом у Золочеві закінчилася розправа проти кількох молодих українців, яким акт обвинувачення закидав основання тайної орг. „Вірні Сини України", зліквідованої м. р. в Бродах. Швайку Дмитра засудили на 2 роки тюрми, Кіпранишина Мир. на 6 міс., Хомича Йос. на 3 м. тюрми.

ГАВЗНЕР ХОЧЕ ОСІСТИ В ВАРШАВІ.

ЛЬОНДОН, 3. VI. ПАТ. Летун Гавзнер відлетів із летунського майдану в Лінден (у стейті Ню Джерзі) в год. 2.46 попол. Перед відлетом сказав, що хоче вистартувати в Варшаві.

—o—

Вісти з „Рідної Школи".

І. Засідання нової Головної Управи.

Перше засідання вибраної на Загальному Зїзді „Р. Ш." 16. травня 1932. Головної Управи відбулося дня 28. травня під проводом голови Т-ва ради. І. Кокорудза. На вступі повідомив голова Т-ва Головну Управу про резиґнацію студ. п. Романа Мигаля з члена Головної Управи і покликання на його місце заступника д-ра Юліяна Кордюка, лікаря. Головна Управа приняла це одноголосно до відома.

Склад Президії:

Після того Головна Управа складалась так:
І. Заст. голови о. Мітрат Олекса Базюк,
ІІ. Заст. голови проф. Гнат Павлюх,
Секретар д-р Мирон Коновалець,
Скарбник о. Теодор Попель,
Члени Президії д-р Кость Левицький, д-р Олена Степанів-Дашкевичева.

Комісії:

Головна Управа приділила до поодиноких Комісій отсих членів Головної Управи:

1) Шкільна Комісія середніх шкіл: д-р Кость Левицький і проф. Петро Коструба;

2) Шкільна Комісія народніх шкіл: пос. Дмитро Великанович і о. Теодор Попель;

3) Комісія дахового шкільництва: д-р Мирон Коновалець;

4) Референт дошкільного виховання: дир. Константина Малицька;

5) Референт позашкільного виховання: проф. Петро Коструба;

6) Референт книгарні і видавництв: проф. Гнат Павлюх;

7) Референт організаційний: ред. Михайло Струтинський;

8) Санітарний референт шкіл і установ „Р. Ш.": д-р Юліян Кордюк;

9) Референт рідношкільних будинків і статистики: д-р Ігор Федів;

10) Референт правної поради і оборони: емер. радн. Найв. Суду Зенон Лукавецький.

Орґанізаційні справи:

З черги виголосив ред. М. Струтинський орґанізаційний реферат, над яким розвинулася широка дискусія. У висліді принято цілий ряд постанов про поширення і скріплення рідношкільної організації та придбання фондів. Найактуальнішим засобом добування фондів у часі літніх місяців є фестини, забави і вистави з доходом на „Рідну Школу". В усіх повітах і громадах, де досі не було рідношкільних свят, слід улаштувати Ювилейні Свята „Р. Ш.". Треба теж поширити сітку Кружків і рідношкільних установ.

Ювилейне Свято Молоді у Львові 12. червня.

Традиційне Свято Молоді шкіл і захоронок „Рідної Школи", в якому — з огляду на Ювилейний Рік — возьмуть участь не тільки діти і молодь усіх львівських рідношкільних установ, але й представники з краю, відбудеться у Львові, на площі „Сокола-Батька" за Стрийською рогачкою в неділю 12. червня 1932 р. в год. 4. пополудні. Наші школи виступлять з власними шкільними прапорами. Свято заповідається дуже величаво. До участи в ньому запрошуємо ВП. Громадянство зі Львова, околиці і з цілого краю.

Головна Управа „Рідної Школи".

—o—

НОВИНКИ

— **Приймаю як давніше в моїм заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1 і 3—6. — Насс.**

— **Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. ІІ. пов. Тел. 54-46.** 792-?

— **Ровери** краєві і закордонні найдешевше поручає **Юліян Ломага,** Львів, Валова 11. 6—20

— **Пийте** тільки лімонядку **„Здоровля"**, одинока найліпша у Львові. 1948 4—4

— **Конфіската „Діла".** Вчорашнє (122) число „Діла" сконфіскувало городське староство за новинку про попередню конфіскату. Це 19-та з черги конфіската „Діла" в цьому році.

— **Справа розбудови „Просвіти"** сьогодні на устах кожного українця. Однак самими симпатіями „Просвіти" не розбудуємо. Тут треба співпраці кожного свідомого громадянина і матеріяльної підтримки — особливо в літніх місяцях. Щоби влекшити Шановним Передплатникам пересилку доразової допомоги „Просвіті", долучуємо до нинішнього числа чеки „Просвіти" переконані, що ніодин чек не буде змарнований, а використаний хочби для найменшого датку.

— **Програма сокільського свята,** що відбудеться в неділю, 5. ц. м. у Львові: 1. Привіт. 2. Вправи вільноруч побратимів. 3. Вправи серпами сестер. 4. Вправи на конях побратимів. 5. Змагання в бігах на 100 м., гінцях 4×100 і вилазі по линві побратимів. Вправи на приладах побратимів і сестер. 7. Вправи дорослу хлопячого й дівочого. 8. Масові вежі.

— **Свячене Міщанського Брацтва в Перемишлі** відбулося 29. травня ц. р. З причини фінансової скрути не було таке многолюдне як минувшими роками, та всетаки понад 120 осіб засіло при трапезі. Посвячення дарів божих довершив владика Коциловський, який виголосив гарне релігійно-патріотичне слово. Від виділу Міщанського Брацтва промовляв голова Т-ва о. Комарницький, закликаючи до плекання релігійних і національних чеснот та до витревалої орґанізаційної праці. Більшу промову виголосив посол д-р Загайкевич, зясовуючи ряд подій з нашої минувшини та причини наших невдач в державному будівництві і виказував завдання нації в історичному поході до кращого майбутнього. Опісля промовляли проф. Гоза на тему рідного шкільництва і про наші завдання в світлі нових шкільних законів, та ігумен оо. Василіян о. д-р Чепіль про будову церкви на Засянні. Вкінці зложено більші датки на оркестру Міщанського Брацтва та на Рідну Школу в Перемишлі.

— **Сезонові почтові аґенції.** Дирекція почт і телеґрафів повідомляє: В Ямні пов. Надвірна відкрита сезонова почтова аґенція. — На час від 15 ц. м. до 30. вересня ц. р. буде відкритий сезоновий почтово-телеґрафічний уряд V. кляси в Немирові—Живець пов. Рава Руська. — На час від 1. червня до 15. вересня ц. р. відкрита сезонова почтово-телеґрафічна аґенція І ступня в Любіні Великім-Живець.

— **Страшна родинна траґедія.** Начальник скарбового уряду в Буську Іван Ковальський доконав, як повідомляють із Келець, самогубство і душогубство. Жінку отроїв, дві донечки 7 і 6-літню застрілив, а вкінці відобрав собі життя вистрілом з револьвера. Причиною траґедії були родинні невзгодини.

— **Суд над пластунами.** В 1929 р. група волинських пластунів зібралася в Почаєві на прощі. Було їх тринацять й ночували в клуні Анаснія Кондратева на передмісті Почаєва Граби. Поліція заарештувала декого з них, а староство покарало провідника пластунів і господаря клуні в менших розмірах. Покарані внесли рекурс до рівенського окружного суду. Розправа відбулася 23 травня ц. р. Боронив адв. д-р М. Багринівський. Суд зменшив кару п.п. Скопюкові й Кондратеву до 2 тижнів арешту з заміною на 100 зол., а решту пластунів уневиннив.

— **Влом до церкви.** У Шидлівцях п. Копичинці, 30 травня в ночі був влом до церкви. Невслідженi досі злочинці забрали зі скарбонки около 50 зол.

— **Комуністів вивезли.** Тих вязнів луцької вязниці, що не так давно влаштували голодівку й не явилися на судову розправу в луцькому окружному суді, де мали їх судити за приналежність до КПЗУ, повивозили до інших вязниць.

— **Напад на польських кольоністів.** „Земя Волиньска" (ч. 22) подає за ПАТ-ом: „Мешканці села Мосор володимирського повіту в кількості 70 осіб, озброєні дручками, вилами, лопатами, напали на мешканців кольонії Ґрадля Мосорська з вигуками: „Ура! виріжемо мазурів, геть з Польщею, польська морда, йди до Пілсудського, нехай тобі дасть землі, тут наша земля — тут наша Україна, виріжемо мазурів і поліцію!" — так пише „Земя Волиньска" і додає, що селяни набили дві жінки й дітей. Спокій навернено й ведеться слідство. Чи є це слон з мухи?

— **За шпигунство.** Наглий суд у Вильні розглядав 2 ц. м. дві справи шпигунства в користь сусідних держав. В першій справі обвинуваченого Андрія Малька, 37-літнього власника 20 десятин землі в поставському повіті, засудили на кару шибениці. В другому випадку двох селян, 20-літного Каланту і 24-літного Чепулиця, засудили на безречинцеву вязницю.

— **З українського наукового життя.** В салі Українського Наукового Інституту в Берліні відбувся 3 ц. м. виклад д-ра П. Вергуна на тему „Церковне життя України в його історичному розвитку".

— **Відчинення виставки графіки А.Н.У.М.** Організаційний Комітет виставки прохає вибачення, що з огляду на обмежену скількість видрукованих запрошень не міг їх розіслати всім громадянам, яких рад би бачити на святі відчинення в неділю 5-го в год. 12-ій у салях Музею Наук. Тов. ім. Шевченка. Гостям і без запрошень раді. Вступ за добровільними датками.

— **На будову Національного Музею** (у Львові, вул. Мохнацького 42) зложили за кольорові репродукції музейних ікон 46 священиків і п. Антін Гардиш (дол. 5) до рук о. Льва Чапельського дол. 55; за теж саме до рук пп. О. і Е. Кочанів 23 світські і о. Тарнавський (4 дол.), разом 22 долярн, о. Пристай 1 дол.; Земельний Банк Гіпотечний зол. 100; учениці II. держ. семинаря з концерту Шевченка зол. 25; д-р М. Волошин і о. Л. Несторович (разом 80) по 20 зол.; О. Бриковпч, О. Домбчевська і Яніна Білінська „од мазурки" по 5 зол. Д. Мороз 2 зол. (разом 19.80). — Усего вплинуло до 31 травня зол. 1045 і долярів 77. Видано за цей час на будову 3500 зол. **Союз Прихильників Національного Музею** мав за цей час 49 індивідуальних членів по 5 зол. місячно з вкладкою зол. 1414.50, з чого на закупна видано 461 зол. До викінчення внутрі решти будови приступиться 15. червня. На це потрібно ще 20.000 зол.

— **Свячене Міщанського Брацтва.** Пригадуємо, що Свячене для членів Міщанського Брацтва і Союзу власників реальностей відбудеться цієї неділі, дня 5 червня, в год. 12 в полудне, у кімнатах „Народньої Гостинниці", вул. Костюшка ч. 1а І. пов. Участь членів обох Товариств обовязкова! Гостям раді! **Виділ.**

— **Головний Виділ Товариства „Просвіта"** складає отсим прилюдно щиру подяку Т-ву „Дністер" за щедрий дар у висоті 1000 зол. на санування „Просвіти" і вірить, що за його прикладом підуть і всі інші кредитові заробкові наші установи.

— **До відома українському жіноцтву.** У звязку із закликом до українського жіноцтва м. Львова і львівського повіту, поміщеним у вчорашньому числі „Діла", просять нас зазначити, що довірочна нарада в організаційних справах відбудеться в неділю, 5 червня ц. р. в домівці Союзу Українок у Львові, вул. Підвалля ч. 7/І. Початок в 1 год. в полудне.

— **Іспит зрілости** в українській академічній гімназії у Львові в днях 23, 25, 30 і 31 травня ц. р. з відділу „А" зложили: 1) Бабій Юліян, 2) Балецький Станислав, 3) Бордун Мирон, 4) Ханас Маріян, 5) Хруцький Леонід, 6) Хрипак Яків, 7) Цимбала Михайло, 8) Федецький Стефан, 9) Каган Антін, 10) Король Іван, 11) Кузьмович Микола, 12) Мазурак Ярослав, 13) Мотало Святослав, 14) Мицко Омелян, 15) Олинець Володимир, 16) Орищин Евген, 17) Скоцень Володимир, 18) Стефанишин Василь.

— **Іспит зрілости** в українській академічній гімназії у Львові в днях 23. і 24. травня ц. р. з відділу „Б" зложили: 1) Андрійчук Іван, 2) Цегельський Артемій, 3) Дорош Адам, 4) Дурбак Тарас, 5) Дутко Богдан, 6) Юськевич Володимир, 7) Леськович Іван, 8) Лукіянович Гіяцинт, 9) Магоцький Стефан, 10) Матвіейко Мирон, 11) Сахно Богдан, 12) Савка Теодор, 13) Сітницький Богдан, 14) Стефанівський Юрій, 15) Струмінський Роман, 16) Шпитковський Ігор, 17) Тершаковець Юрій, 18) Труш Роман, 19) Заставний Василь.

— **Комітет будови церкви при вул. Потоцького ч. 95** улаштовує дня 4. червня 1932 р. в салі прив. семинарії СС. Василіянок виставку п. з. **„Заколот", комедія в 5 діях,** початок в год. 6.30 вечором. Вступ для дорослих від 50 сот., для молоді 30 сот., для дітей лише по 20 сот. Дохід із виставки призначений на будову церкви.

— **Зняття аматорських груп.** В неділю, дня 5. червня під проводом УФОТО відбудеться прогулька в околиці „Залізної Води". В програмі зняття груп. Збірка точно в год. 8 ранком коло технічної школи, останній перестанок „10".

—o—

З судової салі.

Політичний процес в Бережанах.

В Бережанах розпочався 31. травня ц. р. перед судом присяглих процес шістьох селян за злочин державної зради з § 58. Обвинувачені три селяни з Богатковець: Ярослав Якимець, Іван Кравець і Василь Данилюк; з Купчинців: Павло Фалима і Гриць Чорній та із Беневи: Микола Кулецький. Акт обвинувачення каже, що в ночі на 6. лютого ц. р. в громадах Богатківці, Бенева й Іщків підгаєцького повіту та в Купчинцях тернопільського повіту розкинено летючки Української Військової Організації, що пропагували відорвання Сх. Галичини від Польщі та створення української незалежної держави. Під замітом кольпортажі цих летючок арештовано обвинувачених, які в поліційному слідстві мали признатися до вини.

На розправі обвинувачені до вини не признались, заявляючи, що до ніякої військової організації не належали, летючок не розкидали, а в поліції признавалися одні зі страху, другі тому, що їх били. Свідки оборони зізнали корисно для обвинувачених, хоч свідки поліції їх обтяжили. Але що головний свідок обвинувачення не явився, розправу відложили до 4. ц. м.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Онуфрій Данилишин з Трускавця, літ 39, помер у Росії дня 15. травня ц. р. про що повідомляють його товариші. В. Й. П

—o—

СПОРТ.

СПОРТОВИЙ ТАБОР.

Заходом „Медичної Громади" і УССК-у, спорт. секції Товариства Прихильників Освіти відбудеться цього року І. студентський спортовий табор для мущин і жінок у Синевідсько Вижнім від 10. VII. — 10. VIII. У таборі можуть взяти участь і нестуденти члени клюбів УСС. Зголошення слати до 20. VI. на адресу: Г. Білевська, Львів, Піскова 3. Оплата 45 зол. При зголошенні треба вплатити І. рату 10 зол.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ В ПЕРЕМИШЛІ.

Місяць червень це місяць, коли всі спортові клюби святкують День Українського Спортовця. День Українського Спортовця в Перемишлі святкує УСК „Беркут" в Перемишлі дня 9. червня ц. р. на військовому стадіоні.

В програму увійдуть легкоатлетичні змагання, а дружина копаного мяча, цього року щойно переорганізована, розіграє змагання в копаному мячі з УСК „Скала" в Мостисках.

УСІМ СПОРТОВЦЯМ

подаємо до відома, що Спортово-лікарська порадня, — Львів, Худорівського 15 — відчинена для жінок що середи, а для мущин що понеділка, четверга й суботи від год. 19—21.

Оплата 20 сот. за виказку, без якої Укр. Спорт Союз не допускатиме нікого до змагань.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 3.VI. 1932 р. за масло експортове та десерове праса 0·00 зол., за літру молока 20—21 сот., літру сметани 1·00 зол., копу яєць 3·30 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Програма радіо.

Неділя 5. червня 1932.

Лайпціґ (259,3) 19.45 „Ді Шальк-гафте Вітве" оп. Ферарія, **Братислава** (278,8) 11.00, 16.00, 18.00 Концерт, 20.00 „Жірофле-Жірофля" оп. Лекока, **Міляно** (331,4) 9.55 Богослуження, 21.00 „Тангайзер" оп. Вагнера, **Гельсінгфорс** (368,1) 18.30 „Фіялка з Монмартру" оп. Кальмана, **Букарешт** (394,2) 20.00 „Викрадення зі сераю" оп. Моцарта, **Берлін** (419) 20.00 „Дер кляйне Герцоґ" оп. Лекока, **Біліґрод** (430,4) 17.00 Пісні, рецитації, 21.00 оп. дуети, **Рим** (441,2) 10.15 Рел. музика, 20.45 „Фіор ді Неве" оп. Блянка, **Відень** (517,2) 19.40 „Мамзель Анґо" оп. Лекока, 22.00 Пісні, сп. Маріо Салецький, **Рига** (525,4) 17.30, 20.20 Пісні й арії, 19.05 Увертюри до опереток, **Мінхен** (532,9) 10.00 Богослуження, 15.15 Альпейські пісоньки, 20.00 „Дер Лібе Авґустін" оп. Фаля, **Будапешт** (550,5) 11.00 Рел. музика, богослуження, 15.45, 17.15, 18.30 Концерт, 21.50 Циг. музика, **Харків** (937,5) 15.00, 16.00 Концерт, 18.00 Український концерт, 20.00 Рецитації, музика, **Ословь** (1083) 20.00 „Сестра Анґеліка" оп. Пучінія, **Москва** (1481) 17.25 „Казка про царя Салтана" оп. Римського-Корсакова (досв. 720 м.), **Давентрі** (1554,4) 16.15 „Гамлет" Шекспіра, радіофонізація, 21.05 Концерт, **Кеніґсвустерґгавзен** (1634,9) 8.55, 11.30 Трансм., 20.00 „Сицилійська вечірня" оп. Вердія.

Понеділок, 6. червня 1932.

Братислава (278,8) 14.30 Концерт, 22.30 Легка музика, **Бреслав** (325) 20.00 „Дас Люзамґертляйн" дір. авд. Давтендея, **Міляно** (331,4) 11.15, 13.01, 16.45, 20.15 Муз. всячина, 21.00 Концерт, **Штрасбурґ** (345,2) 20.30 Театр. авд., **Гельсінгфорс** (368,1) 18.50 Вимки з „Мад. Батерфляй", 19.30 Спів, Сара Ріпаді, **Гамбурґ** (372,2) 19.20 „Легка кавалерія" оп. Суппе, **Відень** (517,2) 19.35 Концерт, **Рига** (525,4) 19.05 Пісні й танці, 20.20 Спів, скрипка, **Харків** (937,5) 15.00 Концерт для дітей, 18.00 Концерт для селян, 20.00 Нар. танці й пісні, 24.00 Оп. Арії, **Калюндборґ** (1153,8) 22.00 Данська ром. музика, **Москва** (1481) 17.30 „Ріголето" оп. Вердія (досв. 720 м.) **Кеніґсвустерґгавзен** (1634,9) 14.00, 20.00, 21.10 Трансм., 16.30 Концерт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 5. червня 1932.

12.10 Метеор. комунікат, 12.15 Концерт у честь Монюшка, 14.15 Пісні Монюшка, 14.30 Ринки сирівця та збуту польського промислу слеєних плит, 14.45 Грамофон, 14.50 Пісні Монюшка, 15.05 „Берімо науку з цьогорічних прикрих госп. досвідів", 15.25 Пісні Монюшка, 15.40 Для дітей „Що чувати в світі", 15.53 „Сон, чи дійсність?", 16.05 Авд. кооператорів, 16.45 Ґарібальді, 17.00 Популярний концерт, 18.00 „Балачка з молодими", 18.15 Сільва рерум, 18.20 Твори Монюшка (хор), 19.00 Командантова мати, 19.15 Всячина, грамофон, 19.35 Техн. скринька, 19.50 „Галька" оп. Монюшка (трансм. із Варшави), 23.10 Весняні пісні.

Понеділок, 6. червня 1932.

12.20, 12.45, 15.10, 15.40, 17.20, 22.25 Грамофон, 12.40, 22.20 Метеор. комунікат, 15.00 Господарський комунікат, 16.35 Сільва рерум, 16.40 Балачка у фр. мові, 17.00 Концерт 10-літн. 36. Шимоновича, 18.00 „Ґарібальді й Польща", 18.20 Легкий концерт на арфовій цитрі, 18.40 Легка музика, 19.15 Всячина, грамофон, 19.45 „Французький Реймонт Жан Джіоно", 20.00 Попул. концерт, 22.00 Симфонія чиншового дому, 22.30 Твори на два фортепяни, 23.00 Спорт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Гімназія „Р. Шк." в Золочеві: Вступні іспити до приватної з правом прилюдности коедукаційної гімназії У. П. Т. „Рідної Школи" в Золочеві відбудуться: 1) до І. кляси дня 27. червня 1932 р.; 2) до кляс II—VIII. дня 28. червня о год. 8. рано. Зголошення до вступного іспиту до гімназії приймає Управа гімн. до 15. червня 1932. Пізніші зголошення будуть розглянені наскільки будуть вільні місця. — Вписи до всіх кляс відбудуться в днях від 27. червня до 5. липня 1932 р.

Бурса ім. Гр. Кузьми в Золочеві, відновлена в 1931 р. приймає в шкільному році 1932-33 около 40 питомців. При ціні значно нижчій як на приватних станціях, для питомців буде запевнений вистарчаючий здоровий харч, гігієнічне мешкання, педагогічний нагляд і поміч у науці для І., II. і III. кляси. Подання в справі прийнять до бурси треба вносити до дня 5. липня 1932 р.

Гр. кат. Мала Семинарія, Львів, Сикстуська ч. 39 а. Вписи до І., II., VII., VIII. кляси гімн. курсів класичного типу зачинаються вже з днем 1. червня ц. р. Свідоцтво скінченої IV. кляси вселюдної школи уповажнює до принаття без іспиту до І. кляси; ученики-приватисти здають іспит 27. червня. Треба спішитися, бо число учнів обмежене. Оплата невисока. Подання у справі принаття до Інституту Малої Семинарії треба вносити до Ректорату найдальше до 15. липня. До подання треба залучити: 1) свідоцтво хрещення; 2) останне свідоцтво шкільне; 3) запечатану посвідку місцевого душпастиря або катехита про поведінку ученика та його нахил до духовного стану; 4) лікарську посвідку про стан здоровля; 5) заяву батька чи опікуна, що буде точно платити кожного місяця належну оплату. У поданнях слід зазначити, чи петент хоче бути принятий до Школи і до Інституту Малої Семинарії, чи тільки до Школи або тільки до Інституту. — **Ректорат.** 1956 3 3

Дирекція прив. учит. жіночої семінарії СС. Василіянок у Львові (вул. Потоцького 95) подає отсим до відома, що почавши від 1. вересня ц. р. буде вести ось такі роди шкіл: а) **VI-клясову вселюдну школу для дівчат,** до якої буде приймати також хлопців до кляс 1, 2, 3 і 4; вписи до вселюдної школи приймається від 6. червня ц. р. б) **II., III., IV. і V. курс учит. семінарії** (І. курсу вже не буде). В справі евент. принять кандидаток на II., III. і IV. курс семінарії зволять інтересовані порозумітися особисто, або листовно з Управою. **Обі школи мають права державних шкіл. При семінарії находиться інтернат, ведений кваліфікованими сестрами.** — **Управа.** 1970 3—3

Дирекція жіночої гімназії Українського Інституту для дівчат в Перемишлі подає до відома, що в шк. році 1932/33 задержить І. клясу гімн., якщо зголоситься відповідна скількість дітей. Вступні іспити відбудуться: до І. кляси 27. червня, а до кляс II—VII. 28. і 29. червня ц. р. Подання (з залучниками), щоби допустити кандидаток до іспиту слати найпізніше до 15. червня ц. р. до Дирекції гімназії, вул. Татарська 6. 1937 3—3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.